

[Bolvig]

tre nystarterne til at opsøge. De udgifter, samfundet måtte betale, vil vi få hjem mangefold.

Det radikale venstre agter i løbet af kort tid at fremsætte forslag om, at det fremover skal tillades kommuner til nystartere at opføre erhvervsjendomme på f. eks. op til 1.000 m² på de såkaldte industrihusvilkår i egnsudviklingsloven. Det er i det hele taget et spørgsmål, om ikke vi burde ophæve den administrative praksis i egnsudviklingsdirektoratet, da det gør det umuligt eller næsten umuligt for en lille virksomhed at opnå egnsudviklingsstøtte.

Specielt i en arbejdsløshedssituation er der mange nystartede, folk med gåpåmod og den ildhu, der skal til for at få en ny virksomhed i gang. I 1930'erne, hvor vi senest havde en beskæftigelseskrise, så vi netop, at vi fik etableret en lang, lang række nye virksomheder, som i dag er et godt fundament for den danske industrieksport. Tiden tillader ikke, at man nævner også det eksempel, hvorom man har lavet en undersøgelse i Århus, hvor man har fulgt 107 nystartere siden 1950 og set, hvor fremragende det er gået disse virksomheder, hvilken betydning det har haft, og konstateret, at kun 7 af de 107 ikke har kunnet klare sig. Giver vi disse for landet så betydningsfulde mennesker, nystartere, rimelige muligheder og fornøden hjælp og startbistand, rummer vort land talent og idérigdom nok til, at vi kan overvinde den beskæftigelsesmæssige og den økonomiske krise.

Jeg tolker ministerens svar sådan, at der skulle være gode muligheder for, at et bredt flertal her i folketinget virkelig kunne få gennemført en lovgivning til gavn og glæde ikke mindst for den mindre industri og håndværk.

I en debat om de små virksomheder, som vi har haft her i dag, finder hr. Maisted anledning til at anvende en efter min mening helt urimelig sprogbrug. Det kan i hvert tilfælde overraske én, der kun har været i folketinget siden februar, at konstatere, at selv i en debat om de mindre virksomheders muligheder kan man altså i dette tilfælde fra hr. Maistedes side blive præsenteret for en tale om, at socialisterne agter at indføre et diktatorsamfund i Danmark. Og i en omtale af statsministerens efter min, og jeg tror de fleste danskes opfattelse menneskelige nytårstale, hvori han nævner en af de heldigere stillede danske, bliver det straks til et overfald på

statsministerens parti for pampervælde, og hvad ved jeg, i en debat, der vedrører noget helt andet.

Og så undrer det i hvert tilfælde en nyvalgt, at hr. Maisted lige derefter er i stand til at klynke over, hvordan fremskridtspartiet bliver behandlet i debatter i folketinget af de andre partier. Jeg synes, hr. Maisted selv bl. a. ved en sådan sprogbrug og ved at drage disse sammenligninger giver i hvert tilfælde en nyvalgt et eksempel på, hvorfor man ikke kan tage dette parti særlig alvorligt. Jeg vil gerne sige til hr. Maisted, at inden jeg kom ind, var jeg faldet lidt for fremskridtspartiets protester mod, at de ikke var draget ind i det almindelige arbejde, men man skal ikke være længe herinde, før man får en anskuelsesundersøgning fra bl. a. hr. Maistedes side i, hvorfor dette er umuligt.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Hvordan fremmes etablering, opvækstmuligheder og eksistensvilkår for de mindre virksomheder inden for industri og håndværk, handelen og servicefagene? Denne debat og de debatter, vi for nylig har haft om erhvervslivets forhold, viser, at der er behov for, og at det er vigtigt, at vi får sat fokus på erhvervslivet. Derfor er der også grund til at sige venstre tak for den debat, de har bevirket, at vi får i dag.

Vi skal så i dag særlig koncentrere os om de mindre virksomheder, og det kan der være mange grunde til. Ligesom så mange andre steder har tendensen også her været, at interessen lå i de store enheder. Jeg mindes for et års tid siden et erhvervsmøde, hvor det klart blev sagt af en politiker fra vores største parti, at deres interesse ikke var i de små enheder, men i de store. Vi må håbe, at det ikke er noget generelt.

Skal vi diskutere de mindre virksomheder, og om vi overhovedet skal satse på dem som en væsentlig del af dansk erhvervsliv, kommer vi ikke uden om spørgsmålet: hvilket samfund ønsker vi? Skal det være et socialistisk samfund, hvor alt tilhører alle, hvor ingen må eje produktionsapparatet, og hvor staten er den store arbejdsgiver, eller går vore ønsker i modsat retning?

Jeg tror, det er vigtigt, at vi er vågne over for de tendenser, der gør sig gældende i dag. Jeg tænker her på den større og større offent-